Dosarul nr. 2-11996/2024
2-24100689-12-2-09092024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public la data de 04 august 2026
Cererea de apel a fost depusă la data de 11 august 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la data de 05 octombrie 2026

04 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Complet specializat în materie civilă și comercială
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Dan Sîrbu
Grefier Mădălina Primac

cu participarea reprezentantului reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung", Chiaburu Oleg, împuternicit în baza procurii din 04 mai 2026, valabilă până la data de 31 decembrie 2026, a reprezentantului pârâtului Cebotari Danu, avocatul Radu Cezar Crețu, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2188802 din 03 octombrie 2024,

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limbă română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung" împotriva lui Cebotari Danu cu privire la repararea prejudiciului material

A CONSTATAT:

Argumentele și solicitările reclamantei.

La data de 06 septembrie 2024, reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung" a înaintat în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o acțiune împotriva lui Cebotari Danu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acesteia au indicat că, în fapt, la data de 15 octombrie 2021, între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung" și Cebotari Danu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 21, pe un termen nedeterminat.

Conform procesului-verbal de constatare a neregulilor la locul de muncă din data de 17 august 2023, s-a constatat faptul că Cebotari Danu, angajat în funcția de inginer, nu s-a prezentat la serviciu.

Conform notei informative din data de 18 august 2023, administratorul societății cu răspundere limitată „Verwaltung" a fost informat că, Cebotari Danu, angajat în funcția de inginer, nu s-a prezentat la serviciu în zilele de 15 august 2023, 16 august 2023 și 17 august 2023, fapt contrasemnat și confirmat de către angajații prezenți la serviciu, fiind

anexat și extrasul de la cardul de acces din incinta sediului societății cu răspundere limitată „Verwaltung”, care confirmă că într-adevăr angajatul Cebotari Dan nu a fost prezent la serviciul în perioada indicată *supra*.

Mai mult ca atât, salariatul Cebotari Dan a fost telefonat de către angajator la data de 15 august 2023, 16 august 2023 și 17 august 2023, pentru a stabili motivul lipsei de la serviciu, la care ultimul a invocat anumite ambiții personale motivând că nu este obligat să se prezinte la serviciu atunci când dorește angajatorul și se va prezenta când va decide ultimul, fapt confirmat prin apelurile telefonice înregistrate audio.

Mai exact, la data de 17 august 2023, când a fost telefonat, Danu Cebotari a comunicat că se află la Ciocana în interese personale și cu așa salariu el nu trebuie să stea la obiectele societății cu răspundere limitată „Verwaltung”.

La data de 18 august 2023, angajatului Cebotari Danu i-a fost solicitat să depună în scris o explicație privind lipsa nemotivată de la serviciu, la care ultimul a comunicat că nu a fost prezent la serviciu din motiv că este ocupat cu probleme personale și a refuzat să ofere explicații în scris, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din data de 18 august 2023, contrasemnat de către un reprezentant al angajatorului și al salariaților.

În baza actelor și probelor acumulate, la data de 18 august 2023 a fost emis ordinul nr. 4/D prin care angajatul Cebotari Danu a fost concediat din funcția de inginer în baza art. 86, alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 martie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și a fost anulat ordinul nr. 4/D din 18 august 2023 cu privire la concedierea lui Cebotari Danu. S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” (IDNO *****) în folosul lui Cebotari Danu sumele după cum urmează: trei salarii medii lunare (în locul restabilirii la muncă) și 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2024, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 01 decembrie 2022, între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Cebotari Danu a fost încheiat contractul nr. 1/22 de răspunderea materială individuală deplină, conform anexei nr. 1 al contractului, ultimul a primit bunurile materiale specificate în anexă pentru a exercita activitatea în calitate de inginer în cadrul companiei.

Conform actului de predare-primire, care este și anexa nr. 1 la contractul de răspundere materială deplină, suma bunurilor care au fost transmise lui Danu Cebotari constituie 33 382,52 lei, minus consumabile în interes de serviciu.

Luând în calcul că au încetat raporturile de muncă și pârâtul nu a predat bunurile, urmează să se dispună restituirea contravalorii bunurilor predate.

Consideră că în privința acțiunilor pârâtului se aplică instituția îmbogățirii fără justa cauză.

Pe faptul nerestituirii bunurilor de către pârât a fost depusă plângere la organele de drept ale Republicii Moldova, însă, dumnealor au considerat că nu există delapidarea averii străine, adică sustragerea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale

altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui.

În vederea soluționării amiabile a conflictului, a fost expediată notificare pârâtului. Prin răspunsul său, pârâtul a informat că „circumstanțele invocate sunt neîntemeiate și nu a fost respectată procedura privind atragerea salariatului la răspundere materială”.

Reiterează că, contractul de muncă a încetat de drept. Astfel, sunt aplicabile prevederile Codului civil și nu prevederile Codului muncii.

În drept, acțiunea este întemeiată în baza prevederilor art. 9, 901, 1979, 1981, 1984, 1985, 1990, 1991, 1993 Cod civil.

Urmare a celor relatate, solicită reclamanta a admite cererea de chemare în judecată; cu dispunerea încasării contravalorii bunurilor predate pârâtului, în mărime de 33 075,64 lei.

Ulterior, în ședința de judecată, reprezentantul reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, și-a concretizat cuantumului prejudiciului material, reducându-l la suma de 20 556,95 lei.

Poziția, argumentele și solicitările părții pârâte.

La data de 17 octombrie 2024, avocatul Crețu Radu Cezar, în interesele pârâtului Danu Cebotari a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivarea acesteia a indicat că, la 06 septembrie 2024 societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” a depus o cerere de chemare în judecată către Danu Cebotari cu privire la repararea prejudiciului material, prin încasarea contravalorii bunurilor predate pârâtului în mărime de 33 075,64 lei.

În urma examinării cererii de chemare în judecată și făcând cunoștință cu motivele invocate, consideră cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Anterior pârâtul a recepționat din partea reclamantului o notificare privind restituirea prejudiciului cauzat angajatorului în mărime de 33 382,52 lei.

Prin răspunsul pârâtului, acesta a atenționat că notificarea expediată este neîntemeiată, înaintată cu rea-credință și a fost respinsă reieșind din următoarele.

La caz, atenționează că circumstanțele invocate de reclamant și presupusele lipsuri sunt neîntemeiate, ori acestea nu sunt probate și nu este respectată procedura privind atragerea angajatului la răspundere materială, fapt confirmat și prin Ordonanța Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Iana Slova din 13 februarie 2024, prin care a fost scos de sub urmărire penală bănuitul Cebotari Danu și clasată cauza penală nr. 2023011559 din cauza lipsei elementelor componenței de infracțiune.

Potrivit art. 359 din Codul civil, un act juridic unilateral nu produce efectele juridice avute în vedere de autorul său în măsura în care prin act se exercită un drept subiectiv care nu există ori pentru exercitarea căruia nu sînt întrunite toate condițiile prevăzute de lege sau actul juridic.

Invocă că, notificarea expediată nu poate produce efectele juridice menționate, dat fiind faptul că dreptul subiectiv exercitat nu întrunește toate condițiile prevăzute de lege, deoarece pârâtul nu a cauzat vreun prejudiciu material reclamantului.

La caz informează instanța de judecată, că reclamantul nu are dreptul la repararea prejudiciului material, ori nu a fost cauzat nici un prejudiciu, astfel nu întrunește condițiile impuse de lege întru exercitarea dreptului de atragere la răspundere materială a angajatului.

Din considerentele enunțate, pârâtul a apreciat acțiunile reclamantului ca fiind exercitate cu rea-credință, cu scopul de a îl estorca de mijloace financiare în mod nejustificat și efectuate după ce a fost clasată cauza penală intentată la plângerea reclamantului și admisă acțiunea, prin care s-a constatat concedierea ilegală a pârâtului din funcție.

În primul rând atrage atenția instanței de fond asupra incertitudinii prejudiciului material cauzat presupus de către reclamant, ori prin plângerea penală acesta a invocat un prejudiciu de 85 164,58 lei, prin notificare a prezentat un prejudiciu material în mărime de 33 382,52 lei, iar prin acțiunea dedusă judecății deja a solicitat un prejudiciu în mărime de 33 075,64 lei, ce indică asupra netemeiniciei pretențiilor sale.

Mai indică că, art. 328 din Codul muncii stabilește, că partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părți în urma acțiunii sau inacțiunii sale ilegale și culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Fiecare parte a contractului este obligată să dovedească cuantumul prejudiciului material care i-a fost cauzat.

Conform prevederilor art. 3, pct. 5, 6 și 9 din Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, entitatea efectuează inventarierea: în caz de schimbare sau înlocuire a gestionarului-șef sau gestionarului subdiviziunii (secției, depozitului) în ziua primirii-predării bunurilor și/sau la cererea unui sau mai multor gestionari din aceeași subdiviziune (secție, depozit); în caz de furturi, delapidări, sustrageri, abuzuri, precum și deteriorări ale bunurilor - imediat la depistarea acestora; în cazul existenței informațiilor, indicilor (semnelor) că există lipsuri sau plusuri, care pot fi stabilite cu certitudine numai prin inventariere.

Atestă cu certitudine, că la caz reclamantul nu a efectuat inventarierea în modul stabilit de lege întru a stabili cu certitudine întinderea prejudiciului presupus cauzat.

Această ipoteză este susținută și prin Ordonanța Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Iana Slova din 13 februarie 2024, care a clasat cauza din lipsa prejudiciului material cauzat și totodată a constatat, că fiind audiat, administratorul reclamantului a menționat că nu cunoaște despre efectuarea inventarierii.

Suplimentar informează instanța de fond, că acțiunea dată este o răzbunare a reclamantului pentru anularea concedierii ilegale a pârâtului prin Hotărâre judecătorească definitivă, ori prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 martie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Danu Cebotari către societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” privind anularea ordinului de concediere, achitarea compensației suplimentare, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, a fost anulat ordinul nr. 4/D din 18 august 2023 cu privire la concedierea lui Danu Cebotari și încasat de la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” în folosul lui Danu Cebotari, sumele, după cum urmează: trei salarii medii lunare ale lui Danu Cebotari avute la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” până la concediere și 20

000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2024 a fost respinsă cererea de apel declarată de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”.

Întru probarea prejudiciului material cauzat, reclamantul a prezentat o copie a Actului de predare-primire, ce nu este lizibil, în special numărul de ordine a pozițiilor bunurilor materiale și există dubii în privința autenticității acestuia.

Potrivit Actului de predare-primire, în privința fiecărui bun material este indicat unde acesta se află, iar o mulțime din bunuri se indică că se află la angajații Reu Vitalie, Cadu Iurie și Raducan Ion.

În urma respingerii acțiunii, instanța urmează să încaseze din contul reclamantului în beneficiul pârâtului, inclusiv toate cheltuielile suportate de ultimul în legătură cu judecarea prezentei cauzei.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică, menționează că acestea sunt echitabile, reale și necesare, ori din partea reprezentantului pârâtului au fost efectuate un șir de acțiuni procesuale.

Luând în considerație cele expuse și în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă, solicită instanței de judecată respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată; cu încasarea din contul reclamantului societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” în beneficiul pârâtului Danu Cebotari a cheltuielilor de judecată suportate.

Poziția, argumentele și solicitările participanților la proces date în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată concretizate.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces asupra acțiunii înaintate, studiind materialele dosarului, verificând argumentele expuse de reprezentantul reclamantului, obiecțiile reprezentantului pârâtului, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, este neîntemeiată, și urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Reieșind din materialele cauzei, instanța atestă că, la data de 15 octombrie 2021, între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Cebotari Danu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 21, pe un termen nedeterminat.

Conform procesului-verbal de constatare a neregulilor la locul de muncă din data de 17 august 2023, s-a constatat faptul că Cebotari Danu, angajat în funcția de inginer, nu s-a prezentat la serviciu.

Conform notei informative din data de 18 august 2023, administratorul societății cu răspundere limitată „Verwaltung” a fost informat că, Cebotari Danu, angajat în funcția de inginer, nu s-a prezentat la serviciu în zilele de 15 august 2023, 16 august 2023 și 17 august 2023, fapt contrasemnat și confirmat de către angajații prezenți la serviciu.

Mai mult ca atât, salariatul Cebotari Dan a fost telefonat de către angajator la data de 15 august 2023, 16 august 2023 și 17 august 2023, pentru a stabili motivul lipsei de la serviciu, la care ultimul a invocat anumite ambiții personale motivând că nu este obligat să se prezinte la serviciu atunci când dorește angajatorul și se va prezenta când va decide ultimul, fapt confirmat prin apelurile telefonice înregistrate audio.

Mai exact, la data de 17 august 2023, când a fost telefonat, Danu Cebotari a comunicat că se află la Ciocana în interese personale și cu așa salariu el nu trebuie să stea la obiectele societății cu răspundere limitată „Verwaltung”.

La data de 18 august 2023, angajatului Cebotari Danu i-a fost solicitat să depună în scris o explicație privind lipsa nemotivată de la serviciu, la care ultimul a comunicat că nu a fost prezent la serviciu din motiv că este ocupat cu probleme personale și a refuzat să ofere explicații în scris, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din data de 18 august 2023, contrasemnat de către un reprezentant al angajatorului și al salariaților.

În baza actelor și probelor acumulate, la data de 18 august 2023 a fost emis ordinul nr. 4/D prin care angajatul Cebotari Danu a fost concediat din funcția de inginer în baza art. 86, alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 martie 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și a fost anulat ordinul nr. 4/D din 18 august 2023 cu privire la concedierea lui Cebotari Danu. S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” (IDNO *****) în folosul lui Cebotari Danu sumele după cum urmează: trei salarii medii lunare (în locul restabilirii la muncă) și 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2024, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 01 decembrie 2022, între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Cebotari Danu a fost încheiat contractul nr. 1/22 de răspunderea materială individuală deplină, conform anexei nr. 1 al contractului, ultimul a primit bunurile materiale specificate în anexă pentru a exercita activitatea în calitate de inginer în cadrul companiei.

Conform actului de predare-primire, care este și anexa nr. 1 la contractul de răspundere materială deplină, suma bunurilor care au fost transmise lui Danu Cebotari constituie 33 382,52 lei, minus consumabile în interes de serviciu. Luând în calcul că au încetat raporturile de muncă, se pretinde că pârâtul nu a predat bunurile, fapt pentru care urmează să se dispună restituirea contravalorii bunurilor predate.

Pe faptul nerestituirii bunurilor de către pârât a fost depusă plângere la organele de drept ale Republicii Moldova.

Prin ordonanța organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Centru a DP mun. Chișinău, din 08 noiembrie 2023, a fost începură urmărirea penală în temeiul bănuielii rezonabile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 191, alin. (2), lit. c) Cod penal.

Iar, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Iana Slova, din 13 februarie 2024, s-a scos de sub urmărire penală bănuitul Cebotari Danu, cu clasarea procesului penal nr. 2023011559.

Nefiind de acord cu ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Iana Slova, din 13 februarie 2024, reprezentantul societății cu răspundere limitată „Verwaltung” a contestat-o la procurorul ierarhic superior.

Prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 14 martie 2024, plângerea a fost respinsă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 28 mai 2024, a fost respinsă plângerea petiționarei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Iana Slova, din 13 februarie 2024 și a ordonanței procurorului ierarhic superior din 14 martie 2024.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Alexandru Mogîldea, din 30 octombrie 2025, s-a scos de sub urmărire penală pârâtul Cebotari Danu, cu clasarea procesului penal nr. 2023011559.

În vederea soluționării amiabile a conflictului, a fost expediată notificare pârâtului. Prin răspunsul său, pârâtul a informat că „*circumstanțele invocate sunt neîntemeiate și nu a fost respectată procedura privind atragerea salariatului la răspundere materială*”.

Astfel, constatând lipsa diligenței pârâtului Cebotari Danu, reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, a înțeles a promova în justiție o acțiune, în esență a solicitat încasarea de la pârâtul Cebotari Danu, în beneficiul său, a prejudiciului material în mărime de 20 556,95 lei.

Astfel, analizând materialele cauzei, studiind probele anexate la dosar, instanța consideră că acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, este neîntemeiată, și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente.

La caz instanța observă că, deși reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” solicită încasarea prejudiciului material de la pârâtul Cebotari Danu, nu prezintă în acest scop nici o probă pertinentă și concludentă.

Instanța de judecată nu neagă că, la data de 01 decembrie 2022, între societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” și Cebotari Danu a fost încheiat contractul nr. 1/22 de răspunderea materială individuală deplină, conform anexei nr. 1 al contractului, ultimul a primit bunurile materiale specificate în anexă pentru a exercita activitatea în calitate de inginer în cadrul companiei.

Însă, contractul nr. 1/22 de răspunderea materială individuală deplină din 01 decembrie 2022, și anexa nr. 1 al contractului, prin care Cebotari Danu a primit bunurile materiale specificate în anexă pentru a exercita activitatea în calitate de inginer în cadrul companiei, nu confirmă prejudicierea reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”.

Deci, de rând cu cele invocate, instanţa de judecată, cum a menționat mai sus, relevă că, la caz nu fost demonstrată prin probe directe, concludente și utile, că Cebotari Danu, a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, care ar fi fost constatate prin actele de inventariere, din ce rezultă că s-ar fi adus un prejudiciu material considerabil referitor la cantitatea bunurilor presupus a fi însușite de pârât, și legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, cu referire la prejudiciul pretins cauzat reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, nu s-a constatat cu certitudine că Cebotari Danu și-ar fi însușit bunurile pretins lipsă.

Or, în rezultatul examinării înscrisurilor administrate la materialele cauzei, nu au fost administrate careva date care ar putea fi apreciate drept veridice și ar demonstra vinovăția pârâtului Cebotari Danu în prejudicierea reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”.

Urmează de indicat că, de către persoanele responsabile a reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, nu au fost prezentate informații pertinente cu referire la evidența contabilă a bunurilor pretins a fi sustrase, acte care sunt obligatorii pentru persoana juridică, care au o importanță decisivă pentru aprecierea situației de fapt.

Instanța de judecată indică că, organizarea și efectuarea inventarierii este standardizată la nivel național și este reglementată de Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 și Regulamentul privind inventarierea aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 60 din 29 mai 2012.

Deci potrivit art. 3, alin. (1) al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, în sensul prezentei legi, noţiunile de mai jos semnifică: inventariere - procedeu de control şi autentificare documentară a existenţei elementelor contabile care aparţin şi/sau se află în gestiunea temporară a entităţii.

Respectiv, potrivit art. 24, alin. (1) al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, entitatea are obligaţia să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ şi pasiv, cel puţin o dată pe an pe parcursul desfăşurării activităţii sale, în cazul

reorganizării sau încetării activităţii, precum şi în cazurile prevăzute de Regulamentul privind inventarierea, aprobat de Ministerul Finanţelor.

Iar conform Regulamentului privind inventarierea aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr. 60 din 29 mai 2012, pct. 3, subpct. 6) (în vigoare la momentul înaintării acțiunii), entitatea efectuează inventarierea: în caz de furturi, delapidări, sustrageri, abuzuri, precum şi deteriorări ale bunurilor - imediat la depistarea acestora.

Potrivit art. 7, alin. (2) al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, entitatea este obligată să ţină contabilitatea şi să întocmească situaţiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile şi de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a).

Totodată, art. 13 al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 stipulează, că răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată; b) partenerilor - în entitatea ai cărei proprietari au răspundere nelimitată; c) proprietarului - pentru întreprinzătorii individuali; d) conducătorului entităţii - în entităţile neprevăzute la lit.a)-c). Persoanele specificate la alin.(1) sînt obligate: a) să organizeze şi să asigure ţinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării pînă la lichidarea entităţii; b) să asigure elaborarea şi respectarea politicilor contabile în conformitate cu cerinţele prezentei legi, ale I.F.R.S. şi ale S.N.C.; c) să asigure elaborarea şi aprobarea: - planului de conturi contabile de lucru al entităţii; - procedeelor interne privind contabilitatea de gestiune; - formularelor documentelor primare şi registrelor contabile, în cazul lipsei formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesităţile entităţii; - regulilor circulaţiei documentelor şi tehnologiei de prelucrare a informaţiei contabile; d) să asigure întocmirea şi prezentarea oportună, completă şi corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanţelor, precum şi integritatea şi păstrarea acestora conform cerinţelor Organului de Stat pentru Supravegherea şi Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova; e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii; f) să asigure documentarea faptelor economice ale entităţii şi reflectarea acestora în contabilitate; g) să asigure respectarea actelor normative prevăzute la art.11 alin.(2) lit.a); h) să asigure întocmirea şi prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege şi cu standardele de contabilitate. Persoanele specificate la alin.(1) au dreptul: a) să numească şi să elibereze din funcţie contabilul-şef în baza contractului individual de muncă, în conformitate cu prevederile Codului muncii; b) să constituie secţii (servicii) de contabilitate ca subdiviziuni interioare conduse de contabilul-şef (persoana împuternicită) care se subordonează nemijlocit conducătorului entităţii; c) să transmită ţinerea contabilităţii unei organizaţii specializate sau firme de audit în bază contractuală; d) să aleagă sistemul şi forma de ţinere a contabilităţii; e) să stabilească reguli interne privind documentarea faptelor economice şi graficul efectuării inventarierii. Contabilul-şef al entităţii trebuie să aibă studii superioare sau medii de specialitate de profil. În cazul contabilului-şef al entităţii de interes public, studiile superioare de profil sînt obligatorii.

În entităţile care aplică sistemul contabil în partidă simplă, contabilitatea poate fi ţinută nemijlocit de conducătorul entităţii.

În conformitate cu prevederile art. 16 al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, entitatea, cu excepţia instituţiilor publice, elaborează politicile contabile de sine stătător, în baza prezentei legi şi a standardelor de contabilitate. Politica de contabilitate tip pentru instituţiile publice se elaborează şi se aprobă de Ministerul Finanţelor. Organele centrale de specialitate ale administraţiei publice pot elabora prevederi suplimentare la politica de contabilitate tip, ţinînd cont de specificul activităţii acestora, coordonate cu Ministerul Finanţelor. Instituţiile publice elaborează şi aprobă politica de contabilitate în conformitate cu prevederile prezentului alineat. Politica de contabilitate a Casei Naţionale de Asigurări Sociale şi a Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină se elaborează de sine stătător de către acestea, se coordonează cu Ministerul Finanţelor şi se aprobă de autoritatea publică centrală de specialitate respectivă. Elaborarea politicilor contabile constă în alegerea unui procedeu din cele propuse în fiecare standard de contabilitate, în fundamentarea procedeului ales, ţinîndu-se cont de particularităţile activităţii entităţii, şi în acceptarea acestuia în calitate de bază pentru ţinerea contabilităţii şi întocmirea situaţiilor financiare. Dacă sistemul de reglementare normativă a contabilităţii nu stabileşte metodele de ţinere a contabilităţii referitor la o problemă concretă, entitatea este în drept să elaboreze metoda respectivă de sine stătător sau cu atragerea firmei de consultanţă. În acest caz, se aplică, în următoarea consecutivitate, prevederile: a) Cadrului general conceptual pentru raportarea financiară; b) I.F.R.S. şi S.N.C., în care se examinează probleme similare; c) altor acte normative prevăzute la art.11 alin.(2) lit.a) privind problema respectivă sau o problemă analogică.

Respectiv, prevederile art. 7 și art. 13 al Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, obligă conducătorul entității să organizeze și asigure ținerea evidenței contabilității în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entității, conform prevederilor standardelor de contabilitate, de planul de conturi contabile și alte acte normative.

Cu referire la cele invocate *supra*, instanța scoate în evidență că deși reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” pretinde că pârâtul Cebotari Danu nu i-a restituit careva bunuri care i-au fost încredințate la momentul semnării contractului nr. 1/22 de răspunderea materială individuală deplină din 01 decembrie 2022, și anexa nr. 1 al contractului, cauzându-i un prejudiciu considerabil, tot reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” nu prezintă instanței de judecată careva acte de constatare a lipsei bunurilor care i-au fost încredințate pârâtului Cebotari Danu.

Ulterior, cu greu, la etapa necorespunzătoare a procesului civil, reprezentantul reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, a încercat să prezinte o copie a unui act de inventariere, fără a întocmi inventarierea generală a bunurilor existente și constatarea printr-un proces-verbal de lipsă a bunurilor, acțiuni ce contravin Regulamentului privind inventarea aprobat de către Ministerul Finanțelor prin ordinul nr. 60 din 29 mai 2012, iar drept rezultat, a viciat procedura de constatare a faptului de prejudiciere din partea pârâtului Cebotari Danu a reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”.

Este pertinent de indicat că, reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” nu a prezentat instanței de judecată informația ce se referă la contul contabil ce ține de bunurile invocate a fi lipsă (contul 123), procesele-verbale de luare la evidență a bunurilor, de constatate a uzurii și lipsei bunurilor precum și inventarierea acestora, conform anexei nr. 15, la ordinul nr. 60 din 29 mai 2012 al Ministerului Finanțelor, prin care să se constate lipsa bunurilor, aspecte ce ar permite aprecierea veridicității stării de fapt indicate de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 03 octombrie 2005 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți, pct. 17 stabilește că potrivit art. 338 din Codul munci, salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui în cazurile când: - între salariat și angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art. 339 Codul muncii); - salariatul a primit bunurile și alte valori spre decontare în baza unei procuri unice sau în baza altor documente unice.

Instanța menționează că, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 03 octombrie 2005 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți, temeiurile răspunderii materiale depline sunt exhaustive și nu pot fi extinse prin analogie. Din ce rezultă că temei pentru răspunderea materială a angajatului este prezența contractului de răspundere materială și actele unice de primire a bunurilor și ale valorilor.

Mai mult ca atât reieșind din materialele cauzei, din conținutul și constatările reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, totodată și din relatările reprezentantului pârâtului Cebotari Danu, s-a constatat cu certitudine că în raport cu situația reală, în procesul de audit, pârâtului Cebotari Danu nu i s-a acordat accesul la proces și nici nu a fost luată în considerație poziția acestuia, circumstanțe care induc asupra unor poziții preconcepute a factorilor de decizie a reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, în raport cu pârâtul, fapt ce trezește dubii asupra veridicității informației prezentate, pentru a fi pusă la baza soluției instanței de judecată.

Corespunzător, nefiind întrunite condițiile cu privire la admiterea acțiunii reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, și faptul că, reclamanta s-a eschivat de a prezenta fapte doveditoare veridice și concludente, instanța ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintă de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” cu privire la încasarea prejudiciului material, ca neîntemeiată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea cererii de chemare în judecată în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către participanții la proces şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art.

119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța atestă că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Suplimentar, instanța atestă că pârâtul, în conținutul referinței sale, a solicitat încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” a cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezentul proces, anexând copia a două facturi fiscale, potrivit căruia BAA „Creți și Partenerii” a încasat de la Cebotari Danu, sumele de 8 000 lei și respectiv 9 000 lei în temeiul Contractului de asistență și consultanță juridică nr. RC/DC/30/24 din 03 octombrie 2024 (f/d 164-167).

Examinând această pretenție prin prisma art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) și alin. (11) din Codul de procedură civilă, instanța reține că pârâtul Cebotari Danu este partea care a avut câștig de cauză, în condițiile în care acțiunea reclamantei a fost respinsă integral. Respectiv, acesta este îndreptățit să solicite compensarea cheltuielilor de judecată suportate, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică.

Totodată, instanța remarcă că compensarea cheltuielilor de asistență juridică nu operează automat în cuantumul solicitat de parte. Instanța urmează să verifice dacă acestea au fost reale, necesare și rezonabile, prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei, la volumul muncii avocatului, la complexitatea litigiului, la actele procesuale întocmite și la rezultatul obținut.

În prezenta cauză, instanța constată că pârâtul a fost reprezentat de avocat, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, iar poziția sa procesuală a fost susținută în ședința de judecată. Totodată, apărările formulate au vizat aspecte relevante pentru soluționarea cauzei, inclusiv și caracterul nejustificat al sumei pretinse de reclamantă.

Astfel, instanța apreciază că cheltuielile de asistență juridică au fost reale și necesare, fiind confirmate prin facturile anexate și prin participarea efectivă a avocatului la apărarea intereselor pârâtului în prezenta cauză.

Cu toate acestea, instanța consideră că suma de 17 000 lei solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică este disproporționată în raport cu obiectul litigiului, valoarea pretenției principale, volumul materialelor dosarului și gradul de complexitate al cauzei. Litigiul a avut ca obiect încasarea sumei de 20 556,95 lei cu titlu de prejudiciu material, iar cauza nu a implicat administrarea unui probatoriu complex sau soluționarea unor chestiuni juridice de dificultate sporită. Prin urmare, instanța apreciază că suma de 10 000 lei reprezintă un cuantum rezonabil și proporțional al cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate pârâtului Cebotari Danu.

În aceste condiții, cererea pârâtului Cebotari Danu privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează să fie admisă parțial, cu încasarea din contul reclamantei societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” în beneficiul pârâtului a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În partea ce excede suma de 10 000 lei, pretenția pârâtului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică

urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, întrucât suma solicitată peste acest cuantum nu corespunde criteriului rezonabilității prevăzut de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Verwaltung” împotriva lui Cebotari Danu cu privire la repararea prejudiciului material, se respinge ca neîntemeiată.

Se admite parțial cererea înaintată de pârâtul Cebotari Danu cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează de la societatea cu răspundere limitată „Verwaltung”, IDNO *****, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ion Inculeț, 105/2 în beneficiul lui Cebotari Danu, IDNP *****, suma de 10 000,00 (zece mii,00) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile pârâtului Cebotari Danu cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în partea ce excede suma adjudecată, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Dan Sîrbu